

Nieuwsbrief vanuit Paramaribo – augustus 2015

Het is nu precies een half jaar dat ik in Paramaribo woon en werk. Het lijkt heel kort geleden, want ik kan mij de eerste dagen bijna letterlijk herinneren. Dat komt ook omdat ik alles wat ik meemaak en doe op een dag volledig opschrijf. De laatste maanden kreeg ik vaak vragen als: wat ga je verder doen, heb je al zekerheid over je verblijfsvergunning en dergelijke. Eigenlijk kan ik daar nog steeds geen goed antwoord op geven.

Die onzekerheid heeft te maken met een geplande vakantie naar Nederland, met de vertrekdatum van 31 augustus, dat is over minder dan twee weken. Dat ging bijna vanzelf toen het reisbureau waar ik het ticket naar Suriname kocht, voorstelde om een retourticket te kopen. Dat is voordeliger. Als retourdatum hebben we toen vrij willekeurig 31 aug gekozen, gewoon na een half jaar. Mogelijk ook omdat verder vooruit reserveren niet mogelijk was. Het plan is nog steeds om dan ongeveer twee weken in Nederland te blijven, vakantie te houden en vrienden en kennissen op te zoeken. Dan weer naar Suriname voor een tweede half jaar.

Om een terugkeer naar Suriname soepel te laten verlopen is een volledige verblijfsvergunning nodig, als je die hebt kun je onbeperkt het land in en uit. De aanvraag voor die verblijfsvergunning heb ik gedaan halverwege maart 2015. De verwachte doorlooptijd is drie maanden, dus ik verwachtte die vergunning en de stempels in het paspoort lang voor die 31 aug te hebben. Dan zou ik half september zonder gedoe met visums terug kunnen.

In de afgelopen maanden heb ik in totaal vijf e-mails gestuurd naar de vreemdelingendienst waar de aanvraag is gedaan. Steeds kwam het letterlijke antwoord: "nee, uw verblijf is nog niet af". Twee keer naar de instantie gebeld. Dan is men eerst boos dat je durft te bellen en dan hoor je: "nee, we kunnen niets doen, u moet gewoon wachten". Ze weken geleden heb ik dit probleem besproken met mijn directeur en die is op informatie uitgegaan. Het blijkt dat mijn aanvraag op het bureau van de minister ligt voor ondertekening, dat is de normale procedure. Daarom heeft mijn directeur een brief naar de minister persoonlijk gestuurd met het verzoek om mijn aanvraag voorrang te verlenen.

Het is waarschijnlijk de verkiezingen die mijn dwars zit, want sinds ongeveer twee maanden zijn alle ministers demissionair. Het is pas sinds vorige week dat er een nieuwe minister op de post van Justitie en Politie zit, een stevige, maar kleine mevrouw met de naam Jennifer van Dijk – Silos. Door mijn werk hier ken ik de Surinaamse ministers beter dan de Nederlandse. Als ik dan de goedkeuring van mijn aanvraag zou krijgen, moet ik nog drie instanties aflopen voordat ik alle stempels in mijn paspoort heb. Dat zou dan allemaal nog voor 31 augustus moeten gebeuren. Mijn plan is er niet verder zelf naar te informeren. Mijn directeur is overal goed bekend en heeft een 'mannelijke' in het ministerie om bemiddeling gevraagd. In zo'n stadium kan ik beter maar laten gebeuren, of niet.

Overdracht ministerie van Eduard Belfort naar Jennifer van Dijk - Silos

Als ik er van uitga dat het niet voor 31 aug lukt, dan kan ik waarschijnlijk met een toeristenvisum, dat maximaal 90 dagen geldig is, weer het land binnen. Hoewel dat volgens de regels niet zou kunnen als er een aanvraag voor een verblijfsvergunning loopt. Ik vraag me af hoe nauwkeurig ze kijken bij de aankoop van een toeristenvisum. De enige voorwaarde is dat je een retourticket moet laten zien.

Anderzijds vraag ik mij ook af of ik nog wel een tweede termijn bij Sky Radio & TV wil. Het is hier werken met lange dagen. Zoiets als weekend begrijpt men hier niet. Hoewel het werk soms wel interessant is, is het niet zo dat iedereen hier vrolijk bezig is. Vaak hangt er een negatieve stemming, waarbij er te weinig aandacht is voor de persoon en het enige wat telt is het werk en dat de gemaakte kosten minimaal. Hierdoor heb ik maar weinig van Suriname leren kennen, behalve dan de eigen buurt en de stad Paramaribo. Wel heb ik gewerkt aan mijn eigen vaardigheden en bijvoorbeeld wat ervaring met tv opgedaan, voordat ik in Suriname kwam had ik nog nooit een videocamera in de hand gehad.

Zoals ik mogelijk al eerder schreef ben ik op zoek geweest naar andere werk, buiten de stad Paramaribo. Ik vond een hele leuke mogelijkheid om te gaan werken voor een maand in een vakantieoord in de binnenlanden. Dat zou dan gaan om onderhoud en schilderwerk. Niet dat ik daar erg goed in ben, maar al doende leer je. Het aardige is dat ik dit vakantieoord ken, omdat ik er twee keer eerder geweest ben en omdat het midden in een dorpje ligt en aan een rivier. De organisatie die dit bemiddelt is een reisbureau. Daar ben ik op gesprek geweest en ze hebben

overlegd met de mensen in dat drop. Er is al gezegd dat ik welkom ben, maar dat de mensen daar nog nadenken over de invulling van mijn taken. Het is daar wel weer meer improviseren dan nu. Er zijn daar geen supermarkten bijvoorbeeld. Al mijn proviand zal ik moeten halen in het dichtstbijzijnde plaatsje dat op ongeveer een half uur varen met een korjaal ligt. Wel is er gezegd dat het een vijfdaagse werkweek is, dus daar heb ik wel weekend. Ik ben nu in afwachting van een volgende e-mail van die organisatie. Ja, ik mail ze zelf ook regelmatig hoe het er mee staat en heb ze mijn vakantieplanning gegeven.

Mijn gewenste situatie is dat ik half september wel naar Suriname terugkeer maar dan voor drie maanden. De eerste twee maanden wil ik dan het werk bij Sky Radio afronden en de laatste maand dan in het dorpje aan de rivier. Dan is er nog de kleine onzekerheid dat ik half september Suriname niet binnen mag en ik moet een en ander ook nog met mijn baas bij Sky Radio bespreken. Met dit plan zou ik dan half december weer in Nederland terug zijn. Voor het gevoel ben ik dan toch een jaar in Suriname geweest.

Tot zover en de meesten van jullie hoop ik dan in de eerste weken van september in Nederland persoonlijk te ontmoeten

Groeten

Piet Buitendijk

<http://www.pietbuitendijk.nl>

18 augustus 2015